Год. I. Варна, 4 априлъ 1937 год. ЦЕНА 1 ЛЕВЪ. Брой 2.

Седмична Поща

НЕЗАВИСИМЪ СЛЕДПРАЗДНИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Урежда: АЛ. БѢГАЖЕВЪ

Годишенъ абонаментъ 60 лева | Реклами по споразумение.

Общината е ощетена

Съдебната власть се е намѣсила да защити общинскитѣ интереси!

Следъ разкритията, направени въ миналия ни брой за ощетяването на варненската община съ 1 милионъ лв. при постройката на централнитѣ морски бани, още въ сѫщия день в. „В. Новини" избърза да изиграе ролята на гръмоотводъ и се помѫчи да изкара шантажисти членоветѣ отъ комисията, която е установила грамадницитѣ щети, нанесени на общинската каса и на самата постройка на банитѣ. Дали сѫ шантажисти тримата членове, известни варненски архитекти и инженери, обществото знае, и засегнатитѣ ще сѫумѣятъ да добиятъ възмездие за нанесената имъ обида.

Когато направихме своитѣ разкрития, уважаемиятъ кметъ г. Мустаковъ, къмъ когото ние учтиво отправихме молба да освѣтли обществото по въпроса, отсѫтствуваше. Понеже в. „В. Новини" мигновено му направи защита (отъ която, впрочемъ, нѣмаше нужда, тъй като ние въ нищо не обвинявахме г. Мустакова), ние канимъ почитаемата редакция на в. „В. Новини" да отговори не на насъ, а на варненското общество на следнитѣ въпроси:

1. Вѣрно ли е, че г. Мустаковъ зае отново кметската длъжность на 12. IX. 1936 г. и една отъ първитѣ му заповѣди — № 218 отъ 18. IX. 1936 г.— е била да преустанови действията на комисията, назначена съ заповѣди № 92 отъ 15. V. 1936 и № 111 отъ 13. VI. 1936 г.? Издържатъ ли критика мотивитѣ на заповѣдь № 218, че комисията била безпредметна, понеже не била съставена отъ длъжностни лица, когато се знае, че членоветѣ на тази комисия сѫ били назначавани и се назначаватъ и сега отъ сѫда по разни дѣла, като експерти по подобни задачи? Защо кметътъ г. Мустаковъ не назначи друга комисия отъ длъжностни лица?

2. Вѣрно ли е, че този „шантажъ", както го нарича в. „В. Новини" е стигналъ вече въ рѫцетѣ на сѫдебната власть и по нареждането на прокурора е образувано следствено дѣло № 63 — 1937 г. на сѫдия-следователя при Варн. областенъ сѫдъ за установяването съ всичката сѫдебна сериозность на размѣритѣ на ощетяването и за откриването на авторитѣ му?

3. Какви заключения могатъ да се направятъ отъ изложението на комисията, която не е „приключила" работата си, а просто е била отстранена?

Седмична Поща

Прегледъ на събитията

Гражданската война въ Испания

Презъ изтеклата седмица правителственитѣ войски въ Испания отбелязаха нови успѣхи по повечето отъ фронтоветѣ. Официалнитѣ сведения на националиститѣ отбелязватъ само частични успѣхи. Това иде още веднъжъ да подчертае, че ходътъ на гражданската война се направлява отъ силата на външната намѣса, или че помощьта на Франция и Русия и благоволението на Англия къмъ Мадридъ натежаватъ върху везнитѣ.

Малки народи на кръстопѫть

Естествено е за всѣка малка държава да полага всички усилия да избѣгва войната, още повече, когато е заобиколена съ несравнено по-голѣми и по-силни държави, както е случаятъ съ Белгия. Запазването на неутралитета се счита една добра политика за малкитѣ държави, ако това е въобще възможно. Раздвижването на белгийскитѣ държавници, включително и на белгийския краль, се обяснява съ голѣмото желание на Белгия да си запази свобода на действие, известна независимость въ случаи на конфликти, тъй като е невъзможно да се мисли дори за една война на Западъ, въ която Белгия не би взела участие, съ или противъ волята си, при днешното положение.

Изглежда, че по отдѣлно, по свои независими причини, двѣтѣ групировки отъ велики сили биха искали да звпазятъ белгийския неутралитетъ, но съ цената на известни отстѫпки, които Белгия явно не би могла да приеме. Отъ една страна сѫществува временна спогодба, която замѣни унищежения локарнски договоръ, и съгласно която Великобритания и Франция сѫ се ангажирали да се притекатъ на помощь на Белгия въ случай на нападение отъ Германия. За да е възможно това генералнитѣ щабове на двѣтѣ велики сили сѫ включили белгийската територия въ своитѣ операционни планове, въ случай на война. Отъ друга страна — Хитлеръ недвусмислено заяви, че ще зачита неутралитета на Белгия, но и това може да стане, ако последната се откаже отъ задълженията си съгласно Пакта на О.Н., а именно, да не разрешава преминаване презъ своя територия на чужди войски, които евентуално биха се отправили срещу признатъ отъ О.Н. нападатель.

Белгия не иска да е свързана съ Франция и Англия, така че незбѣжно да бѫде въвлѣчена въ една война, но сѫщевременно не иска да се лиши и отъ тѣхното съюзничество, ако сама намѣри за необходимо да го потърси. Освенъ това не би искала да застане съ Германия срещу сегашнитѣ изпитани приятели.

Положението на Белгия е типиченъ примѣръ за кръстопѫтя, на който изобщо се намиратъ малкитѣ народи, чийто неутралитетъ не зависи отъ тѣхното желание да бѫдатъ неутрални, а отъ благоволението на тъй нареченитѣ велики сили да зачитатъ или не неутралитета имъ. Най-добре се зачита неутралитетътъ на малкитѣ народи, когато тѣ сѫ направили възможното, макаръ, и въ кръга на тѣхнитѣ слаби сили, за да накаратъ другитѣ поне да се замислятъ преди да ги прегазятъ.

Орѫдия вмѣсто жилища

Българскитѣ строители се изказаха противъ търговцитѣ на желѣзо, защото повишили ценитѣ, въпрѣки че иматъ запаси складирани при старитѣ цени. Изчерпването на запаситѣ е въпросъ на кратко време. Цената на желѣзото е повишена не само, но изобщо желѣзото изчезна отъ международния пазаръ, поради грамаднитѣ въорѫжения на голѣмитѣ държави отъ Западна Европа. Правителсвата наложиха на производителитѣ и търговцитѣ да изпълняватъ само порѫчки за военни цели и после, каквото остане и ако остане, за задоволяване на обикновенитѣ нужди.

Английскиятъ м-ръ на отбраната, сѫръ Томасъ Инскипъ, въ една своя речь въ Ню-Касъль е заявилъ: „Надѣя се, че обществото ще бѫде готово да изостави удоволствието да види издигане на нови здания и поправяне на старитѣ за да не попрѣчи на правителството да завърши програма, та си за въорѫженията". Следъ привършване на въорѫженията — това не ще е въ близко бѫдаще — се очаква още по голѣмо търсене на желѣзо, поради неизпълняване на порѫчкитѣ сега, освенъ тѣзи изключително за военни цели.

Единъ отъ водачитѣ на Германия — най-голѣмиятъ високоговоритель на Хитлера — научи нѣмцитѣ неотдавна, че тѣ трѣбва да предпочитатъ топове, вмѣсто масло за ядене.

Английскиятъ министъръ на отбраната се надѣва, че англичанитѣ ще иматъ удоволствие да виждатъ нови орѫдия, вмѣсто нови здания.

ГЛОРИЯ ПАЛАСЪ отъ понедѣлникъ до срѣда 2 великолепни филма наедно

1. Даниела Дарио и Янъ Кипура въ

Зовътъ на сърдцето

най-хубавитѣ арии отъ „РИГОЛЕТО", „ВАЛТЕРЪ", „ТОСКА" и „ТУРАНДОТЪ".

2. Шарлъ Боайе и Даниела Дарио въ

Майерлингъ

КОПНЕЖЪ

е възвишена поема за щастие

КОПНЕЖЪ

е единъ филмъ на силни изживявания, на непринуденъ хуморъ и голѣмъ блѣськъ

КОПНЕЖЪ

по-силенъ отъ смъртьта и тържествуващъ въ прекрасната идилия на жената съ омайната КРАСОТА

МАРЛЕНА ДИТРИХЪ

и мѫжественият и достоенъ партньоръ

Гари Куперъ

ОТЪ ПОНЕДѢЛНИКЪ ГАЛА ПРЕМИЕРА ВЪ

Кино РОЯЛЪ

Правна преценка

на изложението за ощетяването на Варненската община съ 1 милионъ лева

„Обществениятѣ срѣдства сѫ свещени за всѣки членъ на обществото".

Следъ като прочетемъ изложението на комисията отъ вещи лица, виждаме, че то е направено отъ честни и опитни хора, че е брилянтно правдиво. Комисията е положила максимумъ усилия и е отишла до педантизъмъ въ провѣряването на всички смѣтки и фактическото положение на постройката на централнитѣ морски бани. Най-напредъ тя е намѣрила, че въ общината сѫ липсвали всичкитѣ книжа по тази постройка. Очевидно е, че тѣзи книжа сѫ били премехнати, за да се затрудни всѣкаква провѣрка. Добре, че копия отъ необходимитѣ книжа сѫ били намѣрени въ друго учреждение... Кои сѫ тия нещастни чиновници, които сѫ допустнали изгубването или изчезването на книжата!.. Но това е следващиятъ въпросъ! По нататъкъ комисията е разкопала основитѣ на банскитѣ постройки, издълбала е плочитѣ, провѣрила е градежа на стенитѣ и е установила редица случаи, при които извършената работа е била показана въ повече, за да се получи противозаконна имотна облага за предприемача. Но благодарение на тѣзи констатации на комисията ще може да се върне въ касата на общината ограбениятъ милионъ. Още не е изтекла 15-годишната давность за погасяването на гражданския искъ...

Не мога да не подчъртая крайната добросъвѣстность почетность и усърдие на комисията и очевидната — не, а **очевадната** безспорность на фактитѣ ми дава основание смѣло и твърдо да правя своитѣ правни преценки. Нима е опровержимо изследването, че плочитѣ не били 14 см. дебели, както невѣрно и лъжливо е включено въ ситуацията? А сѫщо и редицата подобни факти, изнесени въ заключението? За похвала трѣбва да се

(Следва на IV страница)

Уредбата на курорта

Ползата отъ стопанския туризъмъ. — Уредбата въ другитѣ страни. — Уредбата у насъ.

Стопанскиятъ туризъмъ, както сме навикнали да наричаме у насъ нѣмското понятие „Фремдемферкеръ", носи грамадни облаги на страната изобщо и на нейнитѣ жители поотдѣлно.

Подбудитѣ за пѫтуване сѫ различни: любознателность, удоволствие, любовь къмъ природнитѣ красоти, нужда отъ почивка, лѣкуване въ планински мѣста и минерални бани, търговски цели и т. н. Но всички тѣзи случаи на пѫтуване трѣбва да бѫдатъ свързани съ грижи за здравето, удобствата и удоволствията на пѫтуващитѣ. Затова уредбата на пѫтуването и престояването въ дадено мѣсто трѣбва да остане въ духа на напредъка на нашето време.

За привличането и задоволяването на многобройна клиентела се иска: добри пѫтища, желѣзници, параходи, автомобилни шосета, хотели, казина, уреждане на изложби празденства, състезания, – изобщо създаване на условия за задоволяване на взискателнитѣ гости. Ето защо туризмътъ се явява като могѫща стопанска сила, голѣмъ източникъ на материални блага.

Швейцария дължи своето благополучие на туризма. Днесъ вече и Италия, Франция, Австрия, Германия и други страни добиватъ актива на търговския си балансъ съ приходи отъ чужди туристи. Гърция има вече надъ 800 милиона драхми приходъ отъ чужди туристи, Югославия—надъ милиарди динари. Франция доскоро крепѣше своя франкъ съ приходитѣ отъ чужди туристи (около 80 милиарда лева годишно); 300,000 работници сѫ ангажирани въ работитѣ около задоволяване нуждитѣ на 2 милиона чужденци, които посещаватъ годишно Франция.

При такива ясни картини може би само нашитѣ държавници и икономисти не сѫ съзнали голѣмата полза отъ туризма за народното стопанство, защото иначе не може да се обясни тѣхното апатично отнасяне къмъ „туристическа индустрия". Стопанскиятъ туризъмъ носи за България не само материална полза — чужди девизи, — но и морална: пословичното наше гостоприемство ни печели много приятели и защитници въ чужбина.

Споредъ официални данни, ние имаме за сега 50 до 60 мил. лева годишенъ приходъ отъ чуждитѣ туристи, посещаващи красивата ни страна, предимно Варна. Липсва ни само задоволителна уредба на лѣтовищата. По примѣра на всички културни страни, държавата трѣбва да поеме здраво и компетентно главнитѣ линии на това крупно дѣло, като създаде два обекта: планинарство (сѫщински туризъмъ, климатизъмъ, термализъмъ) съ центъръ София, и морски туризъмъ (цѣлото крайорѣжие) съ центъръ Варна. Но докато стане това, не трѣбва да се оставятъ да отиватъ напраздно усилията на общината и курортната дирекция, а трѣбва да се използуватъ правилно всички вложени сили и енергия.

Въ следния брой ще се занимаемъ съ курортната политика на Варна.

К. Куюджуклиевъ.

Дългътъ на добрия българинъ

Въ своето историческо развитие българското племе е водило редица кървави борби и е дало скжпи жертви за овладяването на морския брѣгъ.

Липсата, обаче, на силенъ военен флотъ всѣкога е била единствената причина, която е възпирала победоносната ни могжща войска да осигури свободния излазъ и здравото засѣдане на българитѣ върху южното балканско крайбрѣжие.

Отчужденостьта на българското племе отъ морето е всеизвестна и пословична.

Днесъ ние владѣемъ чудно красивъ брѣгъ на Черно море и около 400 клм. отъ дѣсния брѣгъ на великата международна рѣка, но необятнитѣ простори на морето и тихитѣ води на Дунава твърде рѣдко поздравяватъ съ радостния и мощенъ плѣсъкъ на своитѣ вълни стоманенитѣ снаги на българскитѣ кораби и гордо развѣващия се народенъ трицвѣтъ.

Морето и Дунавътъ сж основнитѣ двигатели за културното и стопанското преуспѣване на българския народъ, но българинътъ още не е приобщилъ своята любовь къмъ тѣзи велики дарове на природата. Той още не вижда огромнитѣ блага, които могатъ да се извлѣкатъ отъ морето и отъ Дунава, и затова стремежътъ му къмъ тѣхъ не е достатъчно силенъ.

Дългъ е на всѣки родолюбивъ българинъ да заработи настойчиво, всеотдайно и съ всички сили и срѣдства за разпространяването на морското дѣло всрѣдъ българския народъ и за спечелването на обичьта на широкитѣ народни маси къмъ нашето море и къмъ българския Дунавъ.

Дългъ е на всѣки добъръ българинъ, съзнаващъ необходимостьта отъ наличието на многоброенъ търговски и достатъчно мощенъ боенъ флотъ, да положи възможнитѣ усилия и съ устремъ и неотслабваща твърдость да заработи за превъзпитанието на българина къмъ морето и Дунава, които осигуряватъ свободното и благоприятното стопанско развитие на нашия народъ.

Като се има за примѣръ въодушевението и настойчивостьта на народа у нашитѣ съседи и у другитѣ държави за изграждането на морската си мощь, като се има предъ видъ, че благодарение на стремежа, познаването и използуването на морето тѣзи държави се радватъ на завидно благосъстояние, свещенъ дългъ на всѣки българинъ е да обикне морето и съ разпаленостьта на вдъхновенъ апостолъ да издигне въ култъ морската идея и да заработи съ двойни сили за процъвтяването на роднитѣ брѣгове и за свободния излазъ на Бѣло море, въ чиито свѣтлосини води се оглеждатъ величието, напредъкътъ и могжществото на скжпата наша Родина

Варненци! Когато посетите СТОЛИЦАТА и разгледате забележителноститѣ, посетете приказната

Пивница :Морякътъ:

бул. „Фердинандъ“ № 55, телефонъ 2-72-39 — София

съ КАЮТКОМПАНИЯ и АКВАРИУМЪ.

Въ всѣко време отлична скара.

ПАЗАРДЖИШКИ ВИНА.

Специалитетъ Моряшки шницелъ.

Чистота и прислуга по моряшки!

1—8 - 2 Съдържатель :

Богданъ П. Мартиновъ

Беленникъ

На кого се сърдите?!!

Още съ излизането на първия ни брой, въ който не се побояхме да кажемъ истината по едно важно за варненци събитие, нѣколцина личности, навѣрно чувствително засегнати, сж се поразсърдили и както, пообикновеному, за свое лично успокоение, тѣ търсятъ оправдание предъ околнитѣ, като отправятъ злжчь и злоба, която благовидно като „голѣми доброжелатели“ на обществото оформятъ въ обвинения срещу „шантажиститѣ“.

На кого трѣбва да се сърдите ?!! — На насъ ли, които ви рисуваме злото, или на себе си ?! . . .

Спомнямъ си, по този поводъ, единъ разказъ отъ Григорий Петровъ за една сжщо такава срѣдня на Людовика XIV, който сжщо като нашитѣ разсърдени господа, считалъ, че всичко онова, което се отправя като обективна бележка срещу него е отправена до държавата или общината, защото . . . „L'état c'est moi!“ или пъкъ „общината това сме ние.“

„Фламандскиятъ художникъ Давидъ Тенирсъ оставилъ около 2000 произведения. И всички изобразявали все безобразни картини: вертепи, разбойници, пияници и пр. Селянитѣ, войницитѣ и гражданитѣ на Тенирса сж обезобразени, нечисти, неприлични.

Когато Людовикъ XIV построилъ великолепния си дворецъ близо до Парижъ, въ Версаилъ, стенитѣ на тоя дворецъ били украсени съ картинитѣ на бележити художници. Въ една отъ залитѣ на двореца, между другитѣ, висѣли и дванадесеть картини отъ Д. Тенирсъ. Като обикалялъ новия дворецъ, Людвикъ видѣлъ картинитѣ на Тенирса и сърдито извикалъ :

— А какво е това безобразие ? Какви сж тия муцуни? Пияни и груби изроди ! По-скоро да се махнатъ и утре да не ги виждамъ тукъ.

И Гр. Петровъ заключава :

Ако да бѣ присжтствувалъ лично тукъ Тенирсъ, той би билъ доволенъ отъ срѣднята на краля : „Вѣрно ! Вѣрно ! Това е безобразие. То сърди и оскърбява. Не е възможно да се търпи. Необходимо е да се премахне веднага. Само че трѣбва да се премахнатъ не моитѣ картини отъ стенитѣ на двореца, а изъ живота да се отстранятъ ония условия, които правятъ хората да бждатъ толкова безобразни.“

А още по-добре би било Тенирсъ или нѣкой другъ да каже на Людвика :

— Ваше Величество, вземете вие „четката“, станете самъ художникъ и украсете не стенитѣ на Версайлския дворецъ, а живота на цѣла Франция съ картинитѣ на радостьта, на тържествуващата правда и сияющата слънчева красова“.

Кой каквито политически, философски и религиозни възгледи да има, все пакъ всички ние сме Людвиковци на живота, крале на живота, а земята, нашето отечество, нашиятъ градъ или село, нашиятъ домъ, мѣстото, кждето работимъ, дето ни е службата, дето ни е почивката, развлѣченията, то е нашиятъ собственъ Версайлски дворецъ.

Ако въ него е безобразно, неприлично, мрачно, или смрадно, нуждно е само едно: да се премахнатъ „тия безобразия“. Безобразието да се отстрани и вмѣсто него да се даде на нашия Версайлъ — личния и семейния, обществения, държавния и общочовѣшкия Версайлъ, — красота, приличенъ видъ, здравословность и приличенъ видъ, и приятность.

Ето това е нашата борба !

Ще кажатъ нѣкои : — но такива добрини, тѣхното присаждане въ всички гънки на нашия животъ сж твърде трудна работа. Изисква се тежка и упорита борба. Отъ страна на другитѣ ще се вдигнатъ тъмни сили и ще се противопоставятъ. Борбата съ тѣхъ довежда, безспорно, до голѣми нови страдания, дори до смъртъ. Христа разпнаха. Сократа отровиха. Джордано Бруно и Хуса живи изгориха. Галилея измжчваха въ тъмницата.

За хората съ великъ духъ страшна е не борбата съ тъмнитѣ сили, а непоносимата покорность на тѣхъ, отвратителното положение съ злото. И както легендарния юнакъ, въ приказката като отива за омайна вода минава презъ непроходими гори, тъй и тѣ се провиратъ презъ непроходимото зло, но вървятъ къмъ подобро бждаще.

Нѣкога, когато Лютеръ пжтувалъ за Вормсъ, кждето го повикали на епископски сждъ, приятелитѣ му го въздържали: – Не отивай въ Вормсъ, не вѣрвай на тѣхната дума. Спомни си за Хуса. Примамиха го и после го изгориха.

Въ отговоръ на това Лютеръ тропналъ съ кракъ и казалъ: — „Ако въ Вормсъ има толкова дяволи, колкото керемиди на покривитѣ му, пакъ ще отида ! “

Насъ не ни боятъ заплашванията на тия, които вече говорятъ, че лесно щѣли да се справятъ съ нѣколцина дребни „газетарчета“, защото сме въоржжени повече отъ тѣхъ съ съзнанието за дългъ и честна служба като вестникари на обществото. Мжчно ни става, обаче, че се намѣриха колеги отъ единъ мѣстенъ ежедневникъ, които прибързано увлѣчени въ хорската защита се подадоха и ни окачатъ епитета на „шантажисти“ и др. Близко е времето, което ще покаже, кой шантажира общественото мнение.

Болшиятъ репортьоръ

ЗА СЕЗОНА пристигнаха

МЖЖКИ — ДАМСКИ — ДЕТСКИ

МАНТА и ПАРДЕСЮТА

МАГАЗИНЪ

ГЕОРГИ А. БОШНАКОВЪ - ВАРНА

1—12—3 **улица „Царь Борисъ“, 12.**

Кжтче за жената

ГОСПОДАРКАТА ВЪ КЖЩАТА

Въ добрия бракъ жената трѣбва да бжде господарка въ кжщата си. — Жената трѣбва да разполага съ нуждното достоинство, иначе не е жена.

Жената е призована да бжде на първо мѣсто господарка въ кжщата, а чакъ следъ това да бжде любовница, домакиня, приятелка, другарь, въ борбата съ живота, майка, сътрудница и помощница на мжжа. Мжжътъ се жени за девойката, която обича. Когато тази девойка стане съпруга, мжжътъ прави едно откритие: отношението, което е сжществувало между него и неговата годеница като девойка, напълно се е промѣнило, откакъ тази девойка е станала негова съпруга. И това именно е доброто. Понеже, ако жената би останала девойка и само любовница,—а повечето мжже преди сключването на брака виждатъ въ девойката изключително любовница, – тогава мжжътъ бързо би се наситилъ на брака, би се разочаровалъ, понеже би разбралъ, че той, наистина, е търсилъ само любовница, ала въ подсъзнанието си и желалъ и много други нѣща.

Често преминаватъ години, докато мжжътъ узнае каква е въ сжщность неговата жена. Години минаватъ, докато мжжътъ се научи да цени своята жена. Твърде често е нуждно човѣкъ въ живота си да премине презъ известни изкушения и разочарования, та да се научи да цени онова друго сжщество, съ което живѣе. Въ щастието стойностьта не се узнава толкова добре. Въ първия любовенъ унесъ младата брачна двойка забравя за всички останали важни прояви на всѣкидневния животъ, който се състои отъ твърде много нѣща, а най-малко отъ цѣлувки и прегръдки.

Жената като господарка въ кжщата е необходимость, защото мжжътъ не може да задържи за себе си това право, толкова повече, че той най-малко стои вкжщи и въ домашнитѣ работи не разбира много. Жената като господарка въ кжщата е индивидуално явление. Въ това отношение мжжътъ не трѣбва да се противи на нейния личенъ вкусъ и на поредкитѣ, които тя въвежда, за да бжде тя огнище такова, каквото трѣбва да бжде по нейнитѣ замисли. А ако мжжътъ не желае да бжде тъй, тогава неговата жена ще започне да се чувствува като чужда въ кжщата, а това е началото на едно голѣмо нещастие.

Никога жената, като господарка въ кжщата не ще извърши нѣщо, което би било въ ущърбъ на брачната хармония, а ако все пакъ неволно стори нѣкоя грѣшка или нѣщо, съ което мжжътъ не може да се помири, тогава съ благи думи и нѣжна намѣса може да се постигне несравнено много по-вече, отколкото съ караници, мълчание, упоритость и т. н.

Всѣка жена, която обича своя домъ, трѣбва да бжде господарка въ него. Тази радость и власть мжжътъ трѣбва да ѝ позволи. Жената има своя особена религия, и всѣка религия трѣбва да се почита, макаръ и да не е наша. А съ течение на времето тази религия се възприема. Жената по своя психически съставъ е опредѣлена за добро и за създаване атмосфера на приятность за онѣзи, които обича и уважава. Тя въ своето господаруване вкжщи не ще стига до десуотизъмъ, ако искрено е проникната отъ желанието да бжде въ нейния домъ всичко щастливо, доволно, спокойно и въ него да се живѣе съ чувство на приятность. А всѣка жена желае това, защо иначе тя сама първа подава оставката си отъ това господаруване въ кжщата . . .

Д-ръ П. М ва

КАФЕНЕ

„АСТОРИЯ“

ул. Царь Борисъ 3

II-я етажъ

БИЛЯРДИ

СЕДМИЧНА ПОЩА защищава интереситѣ на варненци. Граждани, изкажете си болкитѣ чрезъ нашия вестникъ!

Фейлетонъ

Философски мисли

на единъ съвременъ човѣкъ

1.

Не се пукай отъ нервность, а се пукай отъ бедность!

2.

За да вѣрвашъ въ своята звезда, не трѣбва да бждешъ астрологъ.

3.

„Не е добре човѣкъ да бжде самъ“. . .

Особено въ строгъ тъмниченъ затворъ и то до животъ.

4.

Можешъ да бждешъ мистикъ, но не казвай, че плесницата е ударъ на сждбата.

5.

Vin triste — това е когато нѣма съ какво да си плаща.

6.

Когато калпавото положение се продължи, то става испанско.

7.

Алтруистътъ се лови за сламката, а егоистътъ за жена си.

8.

Когато човѣкъ има предъ себе си само обществото на народитѣ, значи, че всичко вече е останало задъ него.

9.

Оптимиститѣ увѣряватъ, че не е далечъ времето, когато всички картечници ще бждатъ преправени на шевни машини.

А песимиститѣ увѣряватъ, че не е далечъ времето, когато всички шевни машини ще бждатъ преправени на

10.

Духа не си загасявайте, а дълговетѣ си погасявайте.

11.

Отъ взаимно равнодушие ще загине не само свѣтътъ, но и нашето общество сжщо.

12.

Ако Диогенъ отново запали фенера си, той все едно не би намѣрилъ човѣкъ . . . (съ сто лева въ джеба).

13.

Смисълътъ на дълголѣтието се заключава именно въ това, да преживѣешъ кредиторитѣ си.

14.

Изобщо, ако тъй вървятъ работитѣ, то борбата за сжществувание ще стане изключително идейна . . .

Донъ Аминадо

ЧЕТЕТЕ и разпространявайте „СЕДМИЧНА ПОЩА“, защото по този начинъ ще

Нѣща, които не трѣбва да се премълчаватъ

Болнятъ въпросъ за игралното казино

Системното забавяне на разрешаването му.— Какъ ще се гарантиратъ интереситѣ на града. -- Решението на Министерския съветъ.

Съ цель да се помогне за стопанското издигане на Варна, този най-много пострадалъ отъ войнитѣ български градъ, държавата съ специаленъ законъ разреши да се открие въ него игрално казино, единственото въ страната. Решено бѣ предприятието до бжде отдадено на концесионеръ, който да издигне необходимитѣ монументални постройки по опредѣленъ планъ, като тѣзи постройки останатъ на общината следъ изтичането на концесионния срокъ, независимо отъ разнитѣ такси и данъци, които концесионерътъ трѣбва да плаща споредъ поемнитѣ условия.

Понеже за реализирането на предприятието сж потрѣбни голѣми суми, дълго време не се яви сериозенъ претендентъ за концесията. Затрудненията се увеличаватъ и отъ валутнитѣ режими на разнитѣ държави, защото много мжчно могатъ да се внасятъ пари отвънъ, а български капитали за предприятието не се явяватъ, още повече, че за създаването на казиното сж нуждни специалисти.

Преди две години концесията за казиното бѣ възложена на единъ чуждъ капиталистъ, но скоро бѣ унищожена, и залогътъ на концесионера бѣ конфискуванъ. Следъ това правото за разиграване на хазартни игри въ временното помѣщение на казиното щѣше да бжде отдадено подъ наемъ на нѣкои лица, докато концесията миналата година отново бѣ възложена на една чужда фирма.

Първата грижа на общината трѣбваше да бжде да се приготвятъ и утвърдятъ плановетѣ, по които да почне постройката на специалната сграда за казиното. Такива планове се приготвиха, но изпращането имъ на утвърждение отъ м-вото на благоустройството се забави твърде много. Поради това и строежътъ на казиното, който трѣбваше да почне отъ 1 януарий т. г, още не е започналъ.

— Изглежда, че твоитѣ голѣми дългове не ти създаватъ нито най-малка грижа.

— Достатъчно ми е, че имамъ дългове. Грижитѣ оставямъ на своитѣ кредитори.

(„Ла Мустикъ“— Шарлруа)

Общинската управа на 15 яиуарий т. г. взе решение да унищожи концесионния договоръ и да конфискува внесения отъ концесионера залогъ, който възлиза на около 3 милиона лева. Това решение бѣ изпратено за утвърждаване отъ Министерския съветъ, съ огледъ следъ утвърждаването да бжде приведено въ изпълнение. Отъ в. „В. Новини“ завчера узнахме, че Министерскиятъ съветъ не е утвърдилъ решението на общинската управа, понеже то не било отъ негова компетентность.

Впрочемъ и по-рано общинската управа бѣ вземала решение за унищожаване на концесията, но и то остана неутвърдено. Тогава г. кметътъ бѣ завилъ, че занапредъ общинската управа ще вземе правилно становище по въпроса. Както вижданме и новото решение не бѣ утвърдено.

Отъ това решение на министерския съветъ става ясно, че спорътъ между общината и концесионера е отъ частно правно естество и може да бжде ликвидиранъ или по взаимно споразумение на странитѣ или по сждебенъ редъ по поискване отъ една отъ заинтересованитѣ страни, а не по самоуправенъ административенъ пжть, както погрѣшно е считала това общинската управа.

Въ случая насъ ни интересува само материалната страна на въпроса за консецията. Въ интереса на града е постройката на казиното да започне, за да се осждествi концесията. Постройката, чиято стойность е предвидено да възлиза на много милиони, ще остане въ полза на града, и именно къмъ нея трѣбва да се стреми общинската управа. Плановетѣ трѣбва да бждатъ утвърдени, и строежътъ да започне день по-скоро, за да бжде истински гарантирана общината за облагитѣ, които очаква отъ концесията. Не стане ли това, ще трѣбва да си теглимъ тѣбърде нерадостни заключения.

Международната мострена изложба въ Варна

Усилената пропаганда въ странство. Какви сж изгледитѣ за повече посетители.

Презъ миналата седмица ржководното тѣло по организиране и изнасяне на международната мострена изложба въ Варна има едно отъ своитѣ важни заседания, въ което разгледа всички въпроси въ връзка съ предстоящата изложба, която ще се открие на 15 августъ и ще трае до 4 септемврий.

Направени сж вече постжпки за намаление по Б. Д. Ж. и желѣзницитѣ на другитѣ държави.

Къмъ тази годишната изложба се проявява голѣмъ интересъ отъ чужди фирми, тъй като варненската изложба е членъ на Съюза на международнитѣ панаири, който отъ своя страна прави усилена пропаганда въ странство за варненската изложба.

Още този месецъ ще се започне изготвянето на рекламни плакати, дипломи и медали.

Значението на Варненската изложба за родното стопанство е извънредно голѣма. Варна е единственiятъ градъ въ страната ни, въ който презъ лѣтото си даватъ среща десятки хиляди чужденци, които наредъ съ използване на морския курортъ не преставатъ да се интересуватъ отъ духовното и материално развитие на нашия народъ. Засилениятъ въ последнитѣ години износъ на земедѣлскитѣ ни произведения, трансформирани въ интензивни култури, овошки, млѣчни произведения и др., подсказва за голѣмия интересъ на чужденцитѣ къмъ българскитѣ произведения, които по качество сж ненадминати. Пропагандата и рекламата за тѣхъ е необходима. Чрезъ варненската изложба въ тази насока се правятъ завидни постижения, които отъ нѣколко години вече се доказаха.

НАШИТѢ ПРЕМИИ

Десетѣ парични премии отъ по 50 лева, обявени въ първия ни брой, се падатъ на онѣзи читатели, които притежаватъ вестникъ съ следния знакъ: малкото клишенце „СЕДМИЧНА ПОЩА“ подъ редакционната статия на първата колона първата страница отъ първия брой е напечатано обърнато. Приносителътъ на такъвъ брой ще получи отъ печатница „Свѣтлина“ сумата 50 лева. Имената на спечелилитѣ ще бждатъ обнародвани въ следващия брой.

Днешниятъ брой носи НОВИ 10 ПРЕМИИ по 50 лева. Запазете го! Въ третиятъ брой ще обявимъ тайния знакъ, който дава правото за получаване на тѣзи премии.

— Знаешъ ли, че твоятъ баща изглежда твърде добре съ побѣлѣлата си коса?

— Нали? Но за това има само на мене да благодари.

(„Хеметъ“—Осло)

Учителската взаимоосигурителна и Спомагателна каса
СОФИЯ
I Българско кооперативно застрахователно Д-во
Сключва застраховки за неограничени суми, безъ разлика на полъ и народность по клонове:
„Животъ“ „Пожаръ“ „Злополука“ и детски такива
при сравнително най-износни условия и най-голѣми преимущества.
Всѣки съзнателенъ гражданинъ преди да направи застраховката си, да провѣри условията на Учителската Каса. Информации и справки въ това отношение се даватъ безъ ангажименти въ всички агенции на Царството и
Агенцията гр. Варна
ул. 6 Септемврий 16, с/у църк. Св. Никола.
Р. Инспекторъ на Дружеството г. Ж. Ю. Малджиевъ

Важно! Внимание!
За праздницитѣ!
Посетете единственiятъ народенъ галантариенъ магазинъ
„Златното зайче“
ул. „Владиславъ
Владиславъ Цанковъ
Всичко при намалени цени

Голѣмъ изборъ
ГРАМОФОНИ,
грамофонни плочи, хармоники оркестрови, акордеони „Хонеръ“
и всѣкакви музикални инструменти и принадлжности
само при 1-3
Албертъ Я. Мосачо
оптически и музик. магазинъ
ул. „Царь Борисъ“ — Варна

Сладкарница „САВОЯ“
Винаги първокачествени
пасти, баклави, торти, бонбони
и др.
Посетете и клоноветѣ на „САВОЯ“

Районенъ Лозаро-Винарски Кооперативенъ Съюзъ
„СУНГУЛАРСКИ МИСКЕТЪ“
ул. „Шипка“ № 11, срещу кино Ранковъ
Продава винаги чисти натурални вина и ракии
Собственно производство отъ стара мѣстна мискетова лоза.
Сжщитѣ се продаватъ въ следнитѣ заведения:
ресторантъ „Морско око“, пивница „Комерсиалъ“, пивница „Сунгуларе“ ул. Владиславъ и ресторантъ „Венеция“. 1-22-3
Продажба на едро и дребно.

ДРЕХАРНИЦА „СОФИЯ“ М. ВАЙСЪ ДРЕХАРНИЦА
ул. „6 Септемврий“
Разполага съ готови модни, мжжки, дамски и детски дрехи
ЦЕНИ ДОСТЖПНИ

Нашиятъ театъръ

Материалната страна на театралния въпросъ въ Варна.

Ние, варненци, обичаме своя театъръ. Построихме го съ своитѣ левчета, защото чувствувахме нуждата отъ него. И днесъ му се радваме и непрестанно се интересуваме отъ неговия животъ.

Отъ откриването си и до сега нашиятъ театъръ е ималъ винаги много добъръ артистически съставъ, често пжти найдобъръ следъ състава на Софийския народенъ театъръ. Варненци правилно сж ценѣли усилията на режисьори и актьори и сж дарили съ любовь и подкрепа дѣлото на театъра. Но докато любовьта е много голѣма, материалнитѣ срѣдства сж ограничени. И тукъ се явява хроническото боледуване на театъра въ административно отношение, а това води следъ себе си и боледуване въ художествено отношение.

Затова ще разглеждаме найнапредъ материалната страна на въпроса за нашия театъръ, а следъ това художестената. Нека бждемъ правилно разбрани, защото се ржководимъ отъ симпатии и къмъ управата, и къмъ състава на нашия театъръ.

За да работи и твори, актьора трѣбва да бжде ситъ и спокоенъ, че редовно ще може да задоволява материалнитѣ си нужди: редовно ще получава своята заплата. За да може напълно да се отдаде на своята отговорна художествена работа на сцената, режисьорътъ трѣбва да не бжде измжчванъ отъ грижи и неприятности, произлизащи отъ липса на парични срѣдства.

Следователно, трѣбва да се разполага съ достатъчно парични срѣдства. А тѣзи срѣдства ще дойдатъ: 1) отъ икономии въ разходитѣ и 2) отъ увеличение на приходитѣ.

При днешното положение на Варненския народенъ театъръ икономии могатъ и трѣбва да се направятъ по следнитѣ пунктове:

Постановкитѣ да се правятъ предимно съ наличнитѣ сценични срѣдства. Разходитѣ за тѣхъ да се ограничатъ и да се разпредѣлятъ за всички пиеси, а а не само за нѣкои. Не е добре да бжде бедно поставена пиеса, която носи голѣми приходи и чрезъ многобройнитѣ посетители има възможность да направи великолепна устна реклама на театъра, както не е добре приходътъ на нѣкоя пиеса да се погълне отъ разходитѣ за нея. Нѣма нужда да се харчатъ срѣдства за скици отъ художникъ въ чужбина, а трѣбва да се използватъ собственитѣ сили на театъра за това. Непременно трѣбва да се използватъ всички свѣтлини и звукови срѣдства, съ каквито е богата нашата сцена.

Гастролитѣ на чужди артисти трѣбва да се ограничатъ само въ гастроли на голѣми величини, които могатъ да донесатъ значителни доходи съ своето име и сполучливо подбраната гастролна пиеса. Ние имаме прекрасни актьори и актриси, които не трѣбва да се поставятъ подъ оценката, приписвана на повиканитѣ гастрьори не отъ първа величина.

Увеличението на приходитѣ може да стане само отъ увеличението на посещенията. А за да се привлѣче по-голѣма публика, необходимо е да се намалятъ ценитѣ на входнитѣ билети. Масовото посещение при евтиния входъ дава много по-голѣми приходи отъ слабото посещение при високия входъ. Премиернитѣ цени да бждатъ запазени само за самата премиера. Варненската публика въ грамадната часть е обеднѣла и не може да изразходва много пари за задоволяването на духовнитѣ си нужди.

За привличането на публиката е необходимо сжщо да се подобри системата и съдържанието на рекламата. Монотониятъ видъ и външната неугледность на рекламата сж вредни. Самитѣ артисти трѣбва да вложатъ своята помощь въ рекламирането и популяризирането на пиеситѣ.

Въ идния брой ще поговоримъ пакъ накратко за художествената страна на нашия театъръ.

Четете и разпространявайте в-къ „Седмична Поща“.